

ШТА РАДИ РЕДУКАТОР ПСИХОМОТОРИКЕ

Деца све више времена проводе у кући, пред таблетима, телефонима, компјутерима, а врло мало играјући се на начин који би ангажовао њихово тело адекватно.

Наше тело говори о нама више него што смо свесни и што бисмо понекад хтели. Тако се и личност детета доживљава и испољава кроз тело. Преко нашег тела, односно тонуса, комуницирамо телесно и говорно. Управо из тог разлога ***Реедукација психомоторике представља метод којим дете путем покрета спознаје себе, друге и свет који га окружује.***

Извођење различитих покрета доприноси сазревању мозга, изграђују се неуронске мреже и расте број неуронских синапси. А резултат је боља организованост и виши степен функционисања детета.

Реедукатор процењује психомоторни статус детета, који обухвата ниво развијености функција у области грубе моторике, координације покрета екстремитета, равнотеже, сазревања доминантне хемисфере (латерализованост), fine моторике, графомоторике, визуомоторне координације, оријентације у простору и времену. Различитим активностима се процењује да ли постоји кашњење или су дететове способности у складу са узрастом.

С обзиром да је говор део психомоторике, и да се напредак у области говора и језика не може остварити уколико је нека област психомоторике незрела, реедукатор заједно са дететом ради на стицању искустава у објективном простору, а која логопед касније обликује говорно-језички и формира појмове са циљем да их дете користи у активном речнику.

Вежбе које се изводе током третмана осмишљене су на основу развојних потреба, прилагођене су узрасту и личности детета. Деле се на *опште и специфичне вежбе реедукације психомоторике.*

Неке од општих вежби су: вежбе за доживљај телесне целовитости, вежбе за доживљај гестуалног и објективног простора, вежбе за уочавање и стабилизовање латерализованости, вежбе за координацију покрета ...

Током извођења вежби, сваки покрет, осећај и осећање које га прати, бивају названи речју. Неопходно је описивати покрет, постављати питања и давати одговоре, што омогућава да психомоторна активност постане део свести (нпр. Стави руке на главу. Да, да ту горе. Каква је глава, да ли је тврда, округла....).

У раду се примењује и релаксација са циљем смањења опште подражљивости нервног система и смањења напетости детета.

КОМЕ СВЕ МОЖЕ ДА КОРИСТИ РЕДУКАЦИЈА ПСИХОМОТОРИКЕ

Овај метод користи деца са сметњама у развоју говора, језика и учења (развојна дислалија, развојна дисфазија, дислексија, дисграфија, дискалкулија), код деце са успореним и дисхармоничним развојем, код деце са кашњењем у развоју моторике (диспраксија), код

первазивних развојних поремећаја (аутизам, Аспергеров синдром...), код деце са поремећајима пажње и хиперактивншћу (АДД И АДХД).

Током и након вежби покрет постаје слободнији и сврсисходнији, стичу се, обнављају и дограђују сензомоторна искуства , развија се појам времена , простора и узрока , смањује се или нестаје несигурност детета, напредују моторне способности, побољшава се разумевање и говорно-језичко изражавање. Појмови постају јаснији у свести детета а сопствена осећања се боље препознају.

Крајњи успех третмана зависи од врсте и тежине сметњи које дете има , континуитета рада и сарадње са родитељима у овом процесу.

Марија Кери –Кутлешић, дефектолог-логопед

Јелена Драмлићанин-Кабих, дефектолог –логопед, реедукатор психомоторике